

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

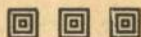
VANÆREDE, DEN

**PROGRAMMER
CREDITS MM.**

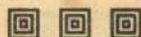

DEN VANÆREDE

SKUESPIL I 3 AKTER,
80 AFDELINGER

EN FETERET
VARIÉTÉSTJERNES
ROMAN

OPTAGET AF
NORDISK FILMS COMP.

DEN VANDREDE
SKUESPIL I 3 AKTER
80 AFDELINGER

A/S „FOTORAMA“
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a.
lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

**Det er en Film udover det
almindelige,**

livligt fortalt, smukt iscenesat og
spillet med fremragende Kunst.

PERSONERNE:

Max Hardenberg Hr. *Robert Schmidt*.
Frantz, hans Brodersøn . Hr. *Gunnar Sommerfeldt*.
Kaptajn Balck Hr. *Hjorth-Clausen*.
Maria Ziegler, Variétésangerinde . Fru *Else Frølich*.
Edele, hendes Datter Frk. *Gyda Aller*.

Afdelingerne:

1. Maria Ziegler i sit Paaklædningsværelse.
2. Grevens Besøg.
3. En Indbydelse til Souper.
4. Under Forestillingen.
5. De to Venner Balck og Hardenberg.
6. Mægtige Blomsterbuketter.
7. Efter Forestillingen.
8. Marias Interesse for Kaptajn Balck.
9. Jaloux.
10. En brat Afslutning paa Lystigheden.
11. Grev Hardenberg opsøger Maria.
12. Et voldsomt Opgør.
13. Vist Døren!
14. Da Greven klædte sig af.
15. Slipsnaalen!!
16. Næste Morgen.
17. Slipsnaalen savnes.
18. Hos Maria Ziegler.
19. En Køretur.
20. »Frøkenen er vist taget ud til Esplanaden.«
21. »Giv mig min Ridedress.«
22. Kaptajn Balck og Maria Ziegler.
23. Udfordret til Duel.
24. Den næste Dag.
25. Duellen.
26. Kaptajn Balck saaret i Knæet.
27. »Jeg naaede ikke at dræbe ham, men jeg har mærket ham for Livstid.«
28. Ikke tilfreds med sin Hævn.

29. »Har De ikke set min Slipsnaal?«
30. En djævelsk Plan.
31. Grev Hardenberg anmelder Slipsnaalens Forsvinden til Politiet.
32. »Er der nogen bestemt, De har mistænkt?«
33. »Maria Ziegler!!«
34. Den næste Morgen.
35. Anholdelsen.
36. Grevens Tjener finder Naalen.
37. Avismeddelelsen.
38. Dømt til tre Maaneders Fængsel paa Indicier.
39. Greven finder sin Slipsnaal.
40. Maria i Fængslet.
41. Straffetiden udløbet.
42. Trange Tider for den forhen saa feterede Variétéstjerne.
43. Skrivemaskinen giver hende Arbejde.
44. Hendes lille Pige.
45. Arbejde — men ingen Betaling derfor!
46. Den sidste Udvej.
47. Kaptajn Balck kører ud i sin Automobil.
48. Maria segner bevidstløs om — lige foran Bilen!
49. Optaget i Kaptajnens Hjem.
50. Nogen Tid senere.
51. Balck ligger for Døden af en Hjertelammelse
52. Maria Ziegler indsættes som hans Universalarving.
53. Kaptajnens Død.
54. 20 Aar senere.
55. Maria og hendes Datter Edele ved Badestedet.
56. Det første Møde mellem Edele og Frantz.
57. Spirende Kærlighed.
58. Frantz præsenteres for Maria.
59. »Hvor har De den Slipsnaal fra?«
60. Et Gensyn efter tyve Aars Forløb.
61. Tunge Tanker.
62. Moder og Datter.
63. »Vi maa rejse straks!«
64. Ung Lykke og ung Sorg!
65. »Jeg forlanger, at du rejser her fra nu!«
66. De Unge rider en Tur.
67. Maria alene.

68. Grev Hardenbergs Besøg.
69. »Enhver Forbindelse mellem de to Unge maa opgives.«
70. »Vil du da ogsaa ødelægge deres Lykke, som du ødelagde min?«
71. Tilbage efter Rideturen.
72. Maria fortæller sin Datter Slipsnaalens Historie.
73. »Du bærer Forbrydelsens Brændemærke!!«
74. Edele dør af Sorg og Sindsbevægelse.
75. »Ved du, at det var *din* Datter, du dræbte?«
76. Samvittighedens Stemme.
77. Grev Hardenberg søger Ensomheden.
78. Et Aandesyn.
79. Faldet!
80. Død.

Eise Fröllich.

Greven og Maria.

Variétésangerinden, Mademoiselle Maria Ziegler modtager i sit Paaklædningsværelse Besøg af sin Ven, Grev Max Hardenberg, der kommer for at bede hende være sammen med ham efter Forestillingen. Hun præsenteres ved denne Lejlighed for Grev Hardenbergs Ven, Kaptajn Balck, for hvem hun fatter større Interesse, end Grev Hardenberg skøtter om. I et Anfald af Jalousi opsøger han hende sent om Natten for at afkræve hende en Forklaring. Hun besvarer hans Forlangende med at vise ham Døren.

Opfyldt af Raseri gaar han hjem til sig selv. Da han klæder sig af for at gaa i Seng, taber han uden at mærke det sin Slipsnaal. Næste Morgen kan han ikke finde den. Han tænker sig, at han har tabt den i Marias Lejlighed, og tager hen til hende og erfarer da, at hun er taget ud paa en Køretur med Kaptajn Balck. Han faar at vide, hvor de er henne, rider efter dem og udfordrer Vennen til en Duel paa Pistoler. Samme Aften kan han fortælle sin forhenværende Veninde, at det er lykkedes ham at mærke Kaptajn Balck for Livstid.

Grev Hardenberg er dog ikke tilfreds med denne Hævn. Han har foresat sig, at Maria personlig skal undgælde, fordi hun har givet ham Løbepas. For at naa dette Maal skyer

Ved Soupér'en efter Forestillingen.

Greven anmelder Slipsnaalens Forsvinden.

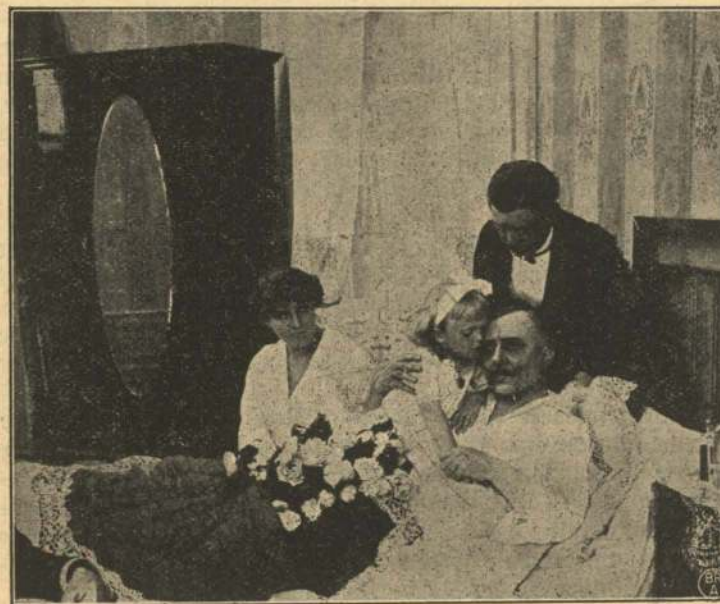
I Fattigdom!

han ikke en nederdrægtig Handling. Han gør i Anledning af Slipsnaalens Forsvinden Anmeldelse paa Politistationen, og da man her spørger ham, om han ikke har Mistanke til nogen, svarer han diplomatisk, at Variétésangerinden Maria Ziegler sikkert ved, hvor Naalen er. Maria bliver anholdt, og nogen Tid senere erfarer Grev Hardenberg gennem Avisen, at hun er bleven idømt 3. Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fangekost. I Mellemtiden er Slipsnaalen atter kommen for en Dag, men Grev Hardenberg rører ikke en Haand for at redde den uskyldig dømte fra Vanærens tunge Lod.

Efter endt Straffetid lærer Maria den Vanæredes triste Skæbne at kende. Hun maa skjule sig i Storbyens Dyb. I sin Trang til at føre en hæderlig Tilværelse maa hun paatage sig Maskinafskrivningsarbejde, men da hun ikke er i Stand til at give de Mennesker, for hvem hun arbejder, udstrakt Kredit, befinder hun sig snart i den yderste Fattigdom. Hendes personlige Savn gaar hende dog ikke saa nær til Hjerter som Sorgen over ikke at kunne skaffe Mad til sit Barn, en lille Pige, hun har bragt til Verden, efter at hun er kommen ud af Fængslet, og som er en Frugt af Forholdet til Grev Hardenberg. Hun ser tilsidst ingen anden Udvej end at betle.

Den frelsende Ulykke.

Kaptajn Balcks Død.

Et Gensyn efter 20 Aars Forløb.

Netop paa dette Tidspunkt lader Tilfældet hende og Kap-
tajn Balcks Veje krydses. Han ynkes over hende og den lille
Pige og opfordrer dem til at tage blivende Ophold paa den
Landejendom, hvor han efter Duellen har trukket sig tilbage.
Kort Tid derefter angribes han af en pludselig Hjertelamhed
og dør. Inden han lukker sine Øjne, indsætter han Maria som
Universalarving til sit Gods og sin betydelige Formue.

20 Aar forløber.

Den forhenværende Variétésangerindes Datter, Edele, er
nu voksen. Sammen med Moderen opholder hun sig ved det
Badested, hvor hun første Gang lærer den Mand at kende,
til hvem hun vil være tilbøjelig at knytte sin Fremtidsskæbne
— Frantz, en Nevø til Grev Hardenberg, der ogsaa befinder
sig ved Badestedet.

Hurtigt erfarer baade Maria og Max, hvad der er i Gære
mellem de to Unge. Hver for sig vil forhindre Forbindelsen,
men de Unge, der jo intet ved om Grunden, sætter sig der-
imod med Hænder og Fødder. Ved et mærkeligt Spil af Skæb-
nen bærer Frantz i sit Slips netop den Naal, som for mange
Aar siden var Skyld i Marias Ulykke. Ved det første Sammen-
træf mellem Frantz og Maria, faar hun Øje paa Naalen.

Grevens Endeligt.

— Hvor har De faaet den fra? spørger hun.

Frantz svarer:

— Den har jeg faaet af min Onkel.

I samme Nu har hun overskuet Max Hardenbergs Ge-
menhed.

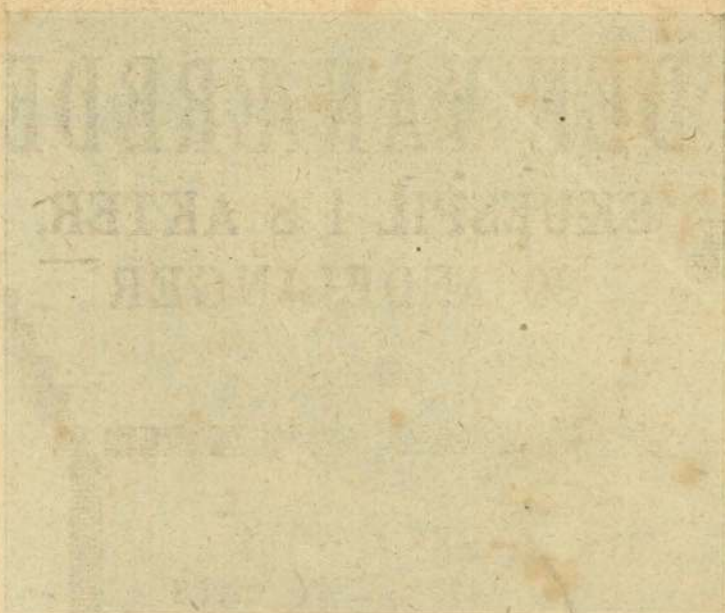
Den Dag kommer, da Max Hardenberg for at rette et af-
gørende Stød mod de Unges Giftermaalsplan opsøger Maria
og forlanger af hende, at hun skal og maa forpurre den; i
modsat Fald vil han fortælle Frantz alt om hendes Fortid,
fortælle, at hun har været straffet for Tyveri.

Maria beslutter at fortælle sit Livs Historie til de to Unge,
men Skildringen kaster Edele i Afmagt.

Men ved at se Datterens Lidelser mister Maria sin Selv-
beherskelse. Og hun raaber mod sin tidligere Elsker at det er
ham og ikke hende, der bærer Forbrydelsens Brændemærke.
Samtidig peger hun paa Naalen i Frantz' Halstørklæde.

En endnu tungere Anklage venter ham. Det viser sig nem-
lig, at Edele er død, og hvad han ikke før har vidst, erfarer
han nu: at hun er Kød af hans Kød og Blod af hans Blod.

— — —
Næste Dag findes Grev Hardenberg som Lig. Retfærdig-
heden har indhentet ham.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Den Vanærede.

Personerne:

Max Hardenberg, Greve.....	Herr Robert Schmidt
Frantz, hans Brodersøn.....	Herr Gunnar Sommerfeldt
Kaptajn Balck.....	Herr Hjorth-Clausen
Maria Ziegler, Varietésangerinde.	Fru Else Frölich
Edele, hendes Datter.....	Frk. Gyda Aller

Varietésangerinden, Mademoiselle Maria Ziegler modtager i sit Paaklædningsværelse Besøg af sin Ven, Grev Max Hardenberg, der kommer for at bede hende være sammen med ham efter Forestillingen. Hun præsenteres ved denne Lejlighed for Grev Hardenbergs Ven, Kaptajn Balck, for hvem hun fatter større Interesse, end Grev Hardenberg skøtter om. I et Anfald af Jalousi opsøger han hende sent om Natten for at afkræve hende en Forklaring. Hun besvarer hans Forlangende med at vise ham Døren.

Opfyldt af Raseri gaar han hjem til sig selv. Da han klæder sig af for at gaa i Seng, taber han uden at mærke det sin Slipsnaal. Næste Morgen kan han ikke finde den. Han tænker sig, at han har tabt den i Marias Lejlighed, og tager hen til hende og erfarer da, at hun er taget ud paa en Køretur med Kaptajn Balck. Han faar at vide, hvor de er henne, rider efter dem og udfordrer Vennen til en Duel paa Pistoler. Samme Aften kan han fortælle sin forhenværende Veninde, at det er lykkedes ham at mærke Kaptajn Balck for Livstid.

Grev Hardenberg er dog ikke tilfreds med denne Hævn. Han har foresat sig, at Maria personlig skal undgælde, fordi hun har givet ham Løbepas. For at naa dette sit Maal skyer han ikke en nederdrægtig Handling. Han gør i Anledning af Slipsnaalens Forsvinden Anmeldelse paa Politistationen, og da man her spørger ham, om han ikke har Mistanke til nogen, svarer han diplomatisk, at Varietésangerinden

Maria Ziegler sikkert ved, hvor Naalen er. Maria bliver anholdt, og nogen Tid senere erfarer Grev Hardenberg gennem Avisen, at hun er bleven idømt 3 Maaneders Fængsel paa sædvanlig Fangekost. I Mellemnden er Slipsnaalen atter kommen for en Dag, men Grev Hardenberg rører ikke en Haand for at redde den uskyldig dømte fra Vanærens tunge Lod.

Efter endt Straffetid lærer Maria den Vanæredes triste Skæbne at kende. Hun maa skjule sig i Storbyens Dyb. I sin Trang til at føre en hæderlig Tilværelse maa hun paatage sig Maskinafskrivningsarbejde, men da hun ikke er i Stand til at give de Mennesker, for hvem hun arbejder, udstrakt Kredit, befinder hun sig snart i den yderste Fattigdom. Hendes personlige Savn gaar hende dog ikke saa nær til Hjerte som Sorgen over ikke at kunne skaffe Mad til sit Barn, en lille Pige, hun har bragt til Verden, efterat hun er kommen ud af Fængslet, og som er en Frugt af Forholdet til Grev Hardenberg. Hun ser tilsidst ingen anden Udvej end at betle.

Netop paa dette Tidspunkt lader Tilfældet hende og Kaptajn Balcks Veje krydses. Han ynkes over hende og den lille Pige og opfordrer dem til at tage blivende Ophold paa den Landejendom, hvor han efter Duellen har trukket sig tilbage. Kort Tid derefter angribes han af en pludselig Hjertelamhed og dør. Inden han lukker sine Øjne indsætter han Maria som Universalarving til sit Gods og sin betydelige Formue.

20 Aar forløber.

Den forhenværende Varietésangerindes Datter, Edele, er nu voksen. Sammen med Moderen opholder hun sig ved det Badested, hvor hun første Gang lærer den Mand at kende, til hvem hun vil være tilbøjelig at knytte sin Fremtidsskæbne - Frantz, en Nevø til Grev Hardenberg, der ogsaa befinder sig ved Badestedet.

Hurtigt erfarer baade Maria og Max, hvad der er i Gære mellem de to Unge. Hver for sig vil forhindre Forbindelsen, men de Unge, der jo intet ved om Grunden, sætter sig derimod med Hænder og Fødder.

Ved et mærkværdigt Spil af Skæbnen bærer Frantz i sit Slips netop den Naal, som for mange Aar siden var Skyld i Marias Ulykke. Ved det første Sammentraf mellem Frantz og Maria, faar hun Øje paa Naalen.

- Hvor har De faaet den fra? Spørger hun.

Frantz svarer:

- Den har jeg faaet af min Onkel.

I samme Nu har hun overskuet Max Hardensbergs Gemenhed.

Den Dag kommer, da Max Hardenberg for at rette et afgørende Stød mod de Unges Giftermaalsplan opsøger Maria og forlanger af hende, at hun skal og maa forpurre den; i modsat Fald vil han fortælle, Frantz alt om hendes Fortid, fortælle, at hun har været straffet for Tyveri.

Edele, der har overværet denne Samtale falder i Afmagt. Moderen har jo med Omhu skjult sin Vanære for Datteren, indtil nu den hævnssyge Max Hardenberg brutalt ituriver Tidens barmhjertige Slør.

Men ved at se Datterens Lidelser mister Maria sin Selvbeherskelse. Og hun raaber mod sin tidligere Elsker, at det er ham og ikke hende, der bærer Forbrydelsens Brændemærke. Samtidig peger hun paa Naalen i Frantz Halstørklæde.

En endnu tungere Anklage venter ham. Det viser sig nemlig, at Edele er død, og hvad han ikke før har vidst, erfarer han nu: at hun er Kød af hans Kød og Blod af hans Blod.

Næste Dag findes Grev Hardenberg som Lig. Retfærdigheden har indhentet ham.

oooooooooooo00oooooooooooo

Ved et markværdigt Spil af Skepsen berer Frantz i sit Slips netop
den Næst, som for mange Aar siden var Skyld i Marias Ulykke.
Det første Sammentræf mellem Frantz og Maria, naar hun gjer hende
len

- Hvor har De læst den fra? Spørger hun.

Frantz svarer:

- Den har jeg læst af min Onkel.

I samme Nu har hun overskrevet Max Hardensbergs Gemenhed.

Den Dag kommer, da Max Hardensberg for at rejse et afgørende
Sted mod de Unges Giftermaalplan opager Maria og forlanger af hende
de, at hun skal og maa forpurre den; i modsat Fald vil han fortælle,
Frantz alt om hendes Fortid, fortælle, at hun har været straffet for
Tyveri.

Edele, der har overværet den i Aften i Almagt. Møde-

ren har jo med Guds Skjæbne, indtil nu den

havnske Max Hardensberg prøver at forhindre hende.

Men ved at se Datterens Blik, som Maria sin Selvbekend-

se. Og hun trækker med sin tidligere, at det er ham og ikke

hende, der berer Forpurrelsens Brændemærke. Samtidig peger hun på

Næsten i Frantz Halskæde.

En anden tungere Anklaage venter ham. Det viser sig nemlig, at

Edele er død, og hvad han ikke for har videt, erfarer han nu: at hun

er Kød af hans Kød og Blod af hans Blod.

Næste Dag findes Grev Hardensberg som lig. Retfærdigheden har

indhentet ham.

oooooooooooooooooooooooooooo

DISHONOURED.

EXCLUSIVELY CONTROLLED BY

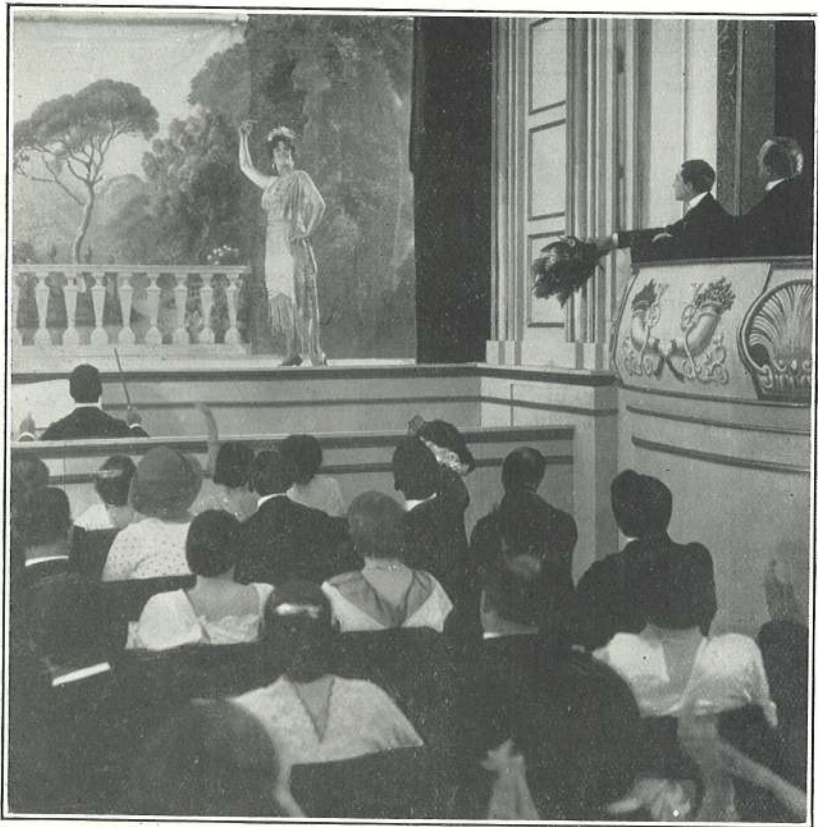
THE NORDISK FILMS Co., Ltd.,

Exclusive Department.

166-168-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone : Gerrard 6172.

Telegrams ; Norfilcom, Ox London.

DISHONOURED.

A DRAMA IN THREE PARTS.

Featuring

Else Frolich

Characters :
 COUNT ROBERT FARLAN
 PERCY HALL
 MARIE DENMAN (a Music Hall Artiste)

MORE THAN one member of the aristocracy had been bewitched by the beauty of Marie Denman, the clever music hall artiste, but Count Robert Farlan was probably the most persistent in his attentions. One night, after she had been applauded with more than

usual enthusiasm by the Count and his friend, Percy Hall, from their private box, she was driven to her home in the Count's automobile. At her invitation, her admirer came up to her flat, but owing to his jealous disposition, a quarrel ensued, the Count charging Marie with having shown partiality for Hall. He left in a towering rage, and returned to his own luxurious abode.

In undressing that night, the Count happened to drop a valuable tie-pin he had been wearing, but did not discover it was missing until the morning. He searched high and low for it, but without avail and finally came to the conclusion that he must have lost it at Marie's. So he made all haste and called on his actress friend to see if it had been found. Marie, however, was not in when he called, having gone out for a drive with Percy Hall. The servant, when questioned, was sure that no pin had been picked up there answering to the description of the Count's. Now, both enraged and suspicious, he returned home to make further enquiries.

In his absence, his valet had picked up the tie-pin from the carpet where it had fallen and stuck it in one of the Count's waistcoats in the wardrobe.

"Give me my riding clothes," he demanded of the servant, "I shall take a turn in the park." His real objective was to follow Marie and her new-found lover and insist on an explanation. He came up with them in the gardens of a hotel where they were dining, and seeing how things stood, instantly challenged Hall to a duel. The encounter was soon arranged. Pistols were chosen, and at the first shot Hall fell—presumably dead, but really only wounded.

The same evening Count Farlan called at the theatre and in tones of triumph announced to Marie that though

he had not killed her lover, he had marked him for life. Following on this, he pursued her again to her home and made violent love to her. But Marie by now felt even more repulsion towards him than before, and struck him a blow in the face, ordering him out of the room. Then came the Count's turn to play his trump card. He openly accused Marie of stealing his tie-pin when at her house the previous night. This, of course, she indignantly denied. But now, thoroughly roused and determined on revenge, the Count returned home and telephoned to the police. When the detective arrived, he told him of his loss and in answer to the query, "Do you suspect anybody?" replied, "Yes, Miss Marie Denman. I saw her take it." It was not long before the innocent woman was arrested, and so strong was the prosecution that she was sentenced to three months' imprisonment—and on the very night that Marie was taken to the cells, the Count found the lost tie-pin in the waistcoat where his valet had put it. He could easily have cleared her, but in his outraged vanity refused this act of justice. And so the accused languished in prison for the term of her sentence and came out a broken and degraded woman.

Three years later she was begging in the streets with her child. One day Percy Hall, who had recovered and now retired to his country house, was driving in his motor along the highway, and in attempting to cross the road, Marie was knocked down by his car. Tenderly he picked her up and took both the injured woman and her child home to his own house, and later, married her. Their wedded bliss, however, was short-lived, for Hall, after a fit of apoplexy one night, expired, but not before he had made a will leaving everything to his wife and her child.

Twenty years after, her daughter, now grown a fine young woman, met and fell in love with the Count's nephew, and at a party one night introduced him to her mother. Judge of Marie's surprise when she noticed that the young man was wearing the identical tie-pin she had been accused of stealing. Tremblingly she asked him where he had got the ornament and was told that Count Farlan, his uncle, had given it to him as a present. At that moment the Count himself came in. The recognition between him and the woman he had wronged was mutual, but both for the moment held their tongues. When he had gone, Marie implored her daughter to have no more to do with the Count's nephew, and the Count also tried to wean the young man away from the affection of the girl. But they were faithful in their love and seeing this, Marie, who remembered her own unfortunate past, relented. Not so, however, the Count. Marie determined to make a clean breast of it to her daughter, and one evening told both her and her lover what her relations with the Count had been. The girl fainted at the revelation, and while they were reviving her the Count returned. Marie, now stung to rage at his heartlessness, and remembering keenly the dishonour she had suffered at his hands, turned to him with words of burning reproach. "Now you want to destroy their happiness as you destroyed mine twenty-three years ago," she said, and ordered him to leave them for ever.

He did so, and going into the woods to ruminate on the way fate had punished him, was haunted by the ghost of Percy Hall. In his fright he fell backwards into a swiftly rushing river and was drowned. Marie, at least, had snatched a little joy for her child out of the ruins of her own life.

Bookings can be arranged through : —

WEISKER BROS.,

Kinema House, London Road.
LIVERPOOL.

Also at

Manchester : 2 Long Millgate.
Belfast : 13 Pottinger's Entry,
Dublin : 205 Gt. Brunswick St.

} For LANCASHIRE
CHESHIRE
NORTH WALES
IRELAND

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

42 Park Place, Leeds

} For YORKSHIRE

**NEW CENTURY FILM
SERVICE,**

71 Norfolk St., Sheffield.

} For NOTTINGHAMSHIRE
DERBYSHIRE

**THE NORTH EASTERN
FILM SERVICE,**

7 Collingwood Street,
Newcastle-on-Tyne.

} For NORTHUMBERLAND
CUMBERLAND
DURHAM
WESTMORELAND

**GREEN'S
FILM SERVICE,**

833 Gallowgate, Glasgow.

} For SCOTLAND

**THE KINEMATOGRAPH
TRADING CO.,**

82 Hill Street, Birmingham.

} For BIRMINGHAM
and MIDLAND
COUNTIES.

**EMPIRE CINE
SUPPLIES,**

18 High Street, Cardiff.

} For SOUTH WALES

The Nordisk Film Co.

Limited,

166-168-170 WARDOUR ST.
LONDON, W.

} For LONDON
and
all remaining territory

Une deshonorée.

Personnages:

Le comte Max de Sarliève. . . .	M. Robert Schmidt.
François, son neveu.	M. Gunnar Sommerfeldt.
Le capitaine Bertrand.	M. Hjort Clausen.
Maria Alyette.	Mme Else Frölich.
Yolande, sa fille.	Mlle Gyda Aller.

La chanteuse de music-hall Mlle Maria Alyette reçoit dans sa loge la visite de son ami le comte Max de Sarliève, qui vient lui demander un entretien après la représentation. A cette occasion elle est présentée à l'ami du comte de Sarliève M. le capitaine Bertrand pour lequel elle prend plus d'intérêt que ne l'aime le comte de Sarliève. Dans une attaque de jalousie il vient la trouver pendant la nuit pour lui demander une explication. Elle répond à sa demande en lui montrant la porte. Tout furieux il retourne chez lui. En se déshabillant pour se coucher il perd son épingle de cravate sans le remarquer. Le lendemain matin il ne peut pas la trouver. Il pense qu'il l'a perdue dans l'appartement de Maria, il arrive chez elle et on lui dit qu'elle est sortie en voiture avec le capitaine Bertrand. Il apprend ensuite où ils sont allés. Il part à cheval pour les retrouver et provoque son ami en un duel au pistolet. Le même soir il peut raconter à son ancienne amie qu'il a réussi à marquer le capitaine Bertrand pour toute la vie.

Le comte de Sarliève n'est pas satisfait de cette vengeance. Il a décidé que Maria personnellement doit payer pour lui avoir donné congé. Pour obtenir ce but, il n'hésite pas à commettre une bassesse. Au sujet de la disparition de l'épingle de cravate il fait une dénonciation à la police et quand on lui demande s'il soupçonne quelqu'un, il dit, très diplomatiquement, que la chanteuse de musichall Mlle Maria Alyette sait probablement où l'épingle se trouve. Maria est arrêtée, et quelque temps après le comte de Sarliève sait par le journal qu'elle est condamnée à

trois mois de simple prison. Pendant ce temps l'épingle de cravate a été retrouvée, mais le comte de Sarliève ne fait pas un geste pour sauver l'innocente du sort pénible d'une déshonorée.

Après sa peine subie Maria apprend à connaître la triste destinée d'une déshonorée. Il lui faut se cacher dans les profondeurs de la grande ville. Dans son effort pour mener une vie honnête elle est obligée de vivre comme dactylographe, mais comme elle n'est pas en état de pouvoir donner un long crédit aux personnes pour lesquelles elle travaille, elle se trouve bientôt dans la plus grande misère. Ses privations personnelles ne lui tiennent pas tant au coeur que le chagrin de ne pouvoir se procurer la nourriture de son enfant, une petite fille qu'elle a mise au monde après être sortie de prison, et qui est le fruit de ses relations avec le comte de Sarliève. A la fin elle ne trouve d'autres moyens que de mendier.

Justement à cette époque son chemin et celui du capitaine Bertrand s'étaient croisés par hasard. Il a pitié d'elle et de sa petite fille, leur demande de rester pour toujours à son château où il s'est retiré après le duel. Peu de temps après il est attaqué d'une paralysie du coeur et meurt. Avant de fermer les yeux il institue Maria légataire universelle de tous ses biens et fortune.

20 ans s'écoulent.

La fille de l'ancienne chanteuse de music-hall, Edèle est à présent devenue une grande personne. Avec sa mère elle est à la station balnaire où elle fait connaissance de l'homme, auquel elle se sent incliner à nouer sa destinée future: François, un neveu du comte de Sarliève qui, lui aussi se trouve là.

Maria et Max apprennent très vite, ce qui se passe entre les deux jeunes gens. Chacun de son côté veut empêcher la liaison, mais les jeunes amoureux, qui n'en connaissent pas la raison protestent de toutes leurs forces. Par un curieux effet du hasard

François porte justement l'épingle de cravate qui fut la cause du malheur de Maria, il y a bien des années. A la première rencontre entre François et Maria elle aperçoit tout de suite l'épingle. Où vous en cela? demande-t-elle.

François répond: Je l'ai reçue de mon oncle.

Au même moment elle comprend la bassesse de Max de Sarliève. Le jour vient où Max de Sarliève pour porter un coup décisif au projet de mariage des deux jeunes gens va trouver Maria et exige qu'elle l'empêche, au cas contraire il racontera à François tout le passé de Maria et qu'elle a été punie pour vol.

Edèle qui a entendu la conversation perd connaissance. La mère a caché avec le plus grand soin son infamie à sa fille jusqu'à présent où Max de Sarliève brûlant de désir de se venger, brutalement déchire le voile charitable du temps. Voyant les souffrances de sa fille, Maria ne plus se contenir. Elle crie à son ancien amant que c'est lui et non pas elle qui porte la marque d'infamie. Elle indique en même temps l'épingle à la cravate de François. Une plus lourde accusation attend le comte. On découvre en effet que Edèle est morte, et ce qu'il n'a pas su avant, il apprend maintenant, c'est-à-dire qu'elle est la chair de sa chair et le sang de son sang.

Le lendemain on trouve le comte de Sarliève mort. La justice immanente l'a frappé.

o o o o o o o o o o

A/s. NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

